

РЕШЕНИЕ

№ 19263

гр. София, 08.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5503** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалбата на Полицейски орган от VI-то Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи срещу Решение № 1692/08.04.2024 година, постановено по адм.д. № 14838/2023 година на Районен съд – София.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че заповедта не е мотивирана. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отхвърли жалбата срещу заповедта за задържане. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност, при отхвърляне на жалбата, прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа касационната жалба.

Ответникът не изпраща представител. В писмен отговор от 27.05.2024 година и становище от 20.09.2024 година излага подробните си съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира направените пред инстанцията

съдебно-деловодни разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред Районен съд - София е образувано по жалбата на Е. Г. З. от [населено място] срещу Заповед за задържане № 230зз/06.10.2023 година на Полицейски орган от VI Районно управление в Столична дирекция на вътрешните работи, с която е наложена принудителна административна мярка „задържане за срок от 24 часа“.

С Решение № 1692/08.04.2024 година, постановено по адм.д. № 14838/2023 година по описа на Районен съд – София заповедта е отменена. За да постанови този резултат съдът е приел, че в хода на административното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо в липса на мотиви в оспорената заповед. Отделно от това съдът е приел, че не са налице доказателства, че лицето, спрямо което е приложена принудителната административна мярка, ще извърши друго престъпление, ще се укрие или ще осуети разкриването на посегателството.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Първоинстанционният съд е установил относимите факти. Въз основа на тях е приел за установено от фактическа страна, че на 06.10.2023 година Е. З. е подал сигнал в VI Районно управление срещу Й. Б. И.. Сигналът е обслужен в 15,40 часа. Служителите от дежурния екип снели писмени обяснения от подателя на сигнала и И.. Въз основа на обясненията на И., че З. е отправил заплаха да я убие полицейският орган издал оспорената заповед.

Настоящата инстанция изцяло споделя мотивите на първоинстанционния съд, поради което не намира за необходимо да ги повтаря.

Като основание за издаване на заповедта не са посочени фактически установявания. Посочено е правното основание на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и чл. 144 от Наказателния кодекс.

Липсата на реквизита по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК представлява съществено процесуално нарушение, тъй като нарушава правото на защита на адресата на акта. Освен, че същият не уведомен за предпоставките за налагане на мярката, но и го лишава от възможността да представи доказателства за опровергаване на установеното от органа. Горното лишава и съда от възможност да определи предметните предели на доказване и да провери законосъобразността на административния акт.

Отделно от това при прилагане на мярката полицейските органи всякога трябва да държат сметка за обществената опасност на извършеното престъпление.

В конкретния случай органът, едва в съдебното заседание пред първата инстанция, е посочил, че задържането е за отправена закана за убийство след скандал между И. и З. на 05.10.2023 година.

Като е постановил отменително решение, първоинстанционният съд правилно е постановил правилно решение, което следва да се остави в сила.

На ответника следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 900 лева, при неуважаване на направеното

възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Делото е от фактическа и правна сложност.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1692/08.04.2024 година, постановено по адм.д. № 14838/2023 година по описа на Районен съд - София.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Е. Г. З., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 2 сумата от 900 (деветстотин) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.